

Spørgsmål nr. 2 KOM (2012) 0011 fra Folketingets Europaudvalg:

”Vil ministeren, som lovet på europaudvalgets møde den 17. oktober 2012, fremsende de begrundede udtalelser fremsat af nationale parlamenter i bl.a. Frankrig, Italien, Belgien, Tyskland og Sverige vedrørende forordningen om databeskyttelse, og samtidig oplyse om regeringen er enig med disse lande i at nærhedsprincippet ikke er overholdt?”

Svar:

1. Justitsministeriet har bedt Udenrigsministeriet om via de danske ambassader at indhente oplysninger om, hvilke parlamenter, der har fremsat begrundede udtalelser om Kommissionens forslag til Europa-parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse). Justitsministeriet har endvidere indhentet visse begrundede udtalelser fra EU's Rådssekretariat. På den baggrund fremsendes begrundede udtalelser fra parlamenterne i Belgien, Frankrig, Italien, Litauen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Sverige og Tyskland om forslaget til en generel forordning om databeskyttelse.

Det kan oplyses, at parlamenterne i Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Irland, Letland, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Slovakiet, Spanien, Storbritannien, Tjekkiet, Ungarn og Østrig ikke har fremsat begrundede udtalelser.

2. Det kan i øvrigt oplyses, at Justitsministeriet i forbindelse med indhentelse af de begrundede udtalelser har modtaget følgende supplerende oplysninger:

2.1. Den danske ambassade i Ljubljana, Slovenien, har bl.a. anført følgende om det slovenske parlaments begrundede udtalelse om forslaget til en generel forordning om databeskyttelse:

”Slovenien støtter generelt Kommissionens forslag om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, men ønsker konkret at forslaget bør være en

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

anden type retsakt end den foreslåede. Man mener, at forslaget om databeskyttelse bør være et direktiv i stedet for en forordning. Dette begrundes med to hovedargumenter:

- Valget af en forordning som retsakt udgør i dette tilfælde et direkte brud på subsidiaritetsprincippet og er dermed en unødvendig indgriben i Sloveniens suverænitet og lovgivende beføjelser.
- En direkte, bindende retsakt kan have negative økonomiske og finansielle implikationer for den slovenske økonomi. Den foreslåede obligatoriske indførelse af ”privacy commissioners” vil pålægge landet en ekstra økonomisk byrde og vil derudover medføre overdreven regulering af sanktioner (mindre forseelser som kræver bøder).

Fra slovensk side finder man derfor, at retsakten i forhandlingerne skal ændres til et direktiv, eller at der i størstedelen af artiklernes formulering inkluderes et substansforbehold ad modum: ”in accordance with the law of the Member State.”

2.2. Den danske ambassade i Bruxelles, Belgien, har bl.a. anført følgende om det belgiske parlaments begrundede udtalelse om forslaget til en generel forordning om databeskyttelse:

”Først om nærhedsprincippet (subsidiaritet):

Med henvisning til den stadig øgede dimension af tværgrænserne kombineret med en voksende internationalisering og næsten permanent internetproblematik, støtter retskommissionen initiativet til person- og databeskyttelsesforanstaltninger på europæisk plan, dog med det forbehold at medlemsstaterne bevarer muligheden for efter eget mønster at overføre de europæiske foranstaltninger til national lovgivning.

EU-kommissionens forslag til en forordning som retsakt (i modsætning til et direktiv) støttes derfor ikke af det belgiske parlament, idet man finder, at en forordning som retsakt vil gå imod subsidiaritetsprincippet. Det argumenteres ved, at national belgisk lovgivning i forbindelse med beskyttelse af privatlivet tildeler en hel specifik og bevidst rolle til den officielle belgiske organisation for privatlivet (”Commission de la Protection de la vie privée”), og at man frygter, at denne kommissions specialiserede handlinger – såfremt valget af retsakt bliver en forordning – giver EU-kommissionen mulighed for at suspendere den officielle belgiske organisations beslutninger. Det belgiske parlament er således af den overbevisning, at et direktiv er et mere egnet instrument. Det føderale parlament

argumenterer dog videre, at en forordning vil kunne være på sin plads på visse specifikke og tematiske områder, som medlemslandene efter forudgående fælles overvejelse måtte anse for relevante i forordningssammenhæng (à la den model som anvendes ved dataudveksling med 3.-lande).”

2.3. Den danske ambassade i Vilnius, Litauen, har bl.a. anført følgende om det litauiske parlaments begrundede udtalelse om forslaget til en generel forordning om databeskyttelse:

”Det litauiske parlament har fremsat begrundet udtalelse vedrørende Kommissionens forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse), (KOM(2012)11). Udtalelsen er vedhæftet, om end den kun findes på litauisk.

Til ambassaden oplyser det litauiske udenrigsministerium, at udtalelsen er fremsat af det litauiske parlaments menneskeretsudvalg den 28. marts 2012. Udvalget finder ikke, at forslaget til forordningen strider mod subsidiaritetsprincippet. Det anføres, at bestemmelserne i forslaget har den fornødne hjemmel (artikel 16, 2 og artikel 114, 1 TEU), ligesom de har grænseoverskridende karakter. Man mener ikke, at medlemsstaterne kunne nå målene i forordningen individuelt henset til deres omfang og dækning, hvorfor målene bedst nås på EU-niveau.”

3. Det er regeringens opfattelse, at Kommissionens forslag til generel forordning om databeskyttelse er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der kan i den forbindelse henvises til side 105-106 (dagsordenens punkt 9) i notat vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg den 7. og 8. marts 2013, der blev oversendt til Folketinget den 14. februar.